

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia czerwca 2007 r.

GI-DEC-DOLiS- /07

DECYZJA

Na podstawie art. 16 w związku z art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Pana X, zam. w Warszawie przy ul. (...), o „szczegółowe przedstawienie trybu załatwienia” sprawy przetwarzania jego danych osobowych przez (...) Bank S.A. z siedzibą w Warszawie przy ul. (...), „szczegółowe omówienie powodów opóźnienia wydania decyzji w sprawie” oraz o przekazanie kserokopii „dokumentów, które świadczyłyby, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zbierał dodatkowe dowody w sprawie” i „dokumentów, które zawierają kolejne czynności mające związek z moją [Pana X] skargą z dnia 18 sierpnia 2006 r. (...) w szczególności tryb obiegu mojej [Pana X] skargi w urzędzie, kto ją otrzymał, kiedy itp.” - w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu 28 maja 2007 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana X, zam. w Warszawie przy ul. (...), zwanego dalej również Skarżącym, który powołując jako podstawę swego żądania uprawnienia wynikające z przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), wniósł o:

- 1) „szczegółowe przedstawienie trybu załatwienia” sprawy przetwarzania jego danych osobowych przez (...) Bank S.A. z siedzibą w (...) przy ul. (...), którą Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych prowadził pod sygnaturą (...),
- 2) „szczegółowe omówienie powodów opóźnienia wydania decyzji w sprawie”,

- 3) przekazanie kserokopii „dokumentów, które świadczyłyby, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zbierał dodatkowe dowody w sprawie”,
- 4) przekazanie kserokopii „dokumentów, które zawierają kolejne czynności mające związek z moją [Skarżącego] skargą z dnia 18 sierpnia 2006 r. (...) w szczególności tryb obiegu mojej [Skarżącego] skargi w urzędzie, kto ją otrzymał, kiedy itp.”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych prowadził postępowanie w sprawie skargi Pana X na przetwarzanie jego danych osobowych przez (...) Bank S.A. Przedmiotem skargi była legalność przetwarzania przez (...) Bank S.A. wypełnionych przez Skarżącego w latach 2001 i 2005 wniosków o otwarcie rachunku zawierających dane osobowe Skarżącego w sytuacji, gdy nie doszło do zawarcia przez Skarżącego umów z (...) Bank S.A. W dniu 29 sierpnia 2006 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną odmawiającą uwzględnienia wniosku Skarżącego. Ww. decyzję Generalny Inspektor utrzymał w mocy decyzją z dnia 13 grudnia 2006 r, która stała się przedmiotem skargi Pana X do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, zawierającej żądanie uchylecia zaskarżonej decyzji.

W dniu 23 maja 2007 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalił skargę Pana X na ww. decyzję Generalnego Inspektora z dnia 13 grudnia 2006 r. . Skarżący złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Ustosunkowując się merytorycznie do wniosku Pana X, stwierdzić należy w odniesieniu do pkt 1 wniosku, że „tryb załatwienia indywidualnej sprawy” Skarżącego, będącej przedmiotem postępowania administracyjnego, które zostało wszczęte przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych na skutek skargi Pana X na przetwarzanie jego danych osobowych przez (...) Bank S.A., nie stanowi informacji publicznej, czyli informacji o sprawach publicznych w rozumieniu art. 1 ust. 1 czy art. 6 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W myśl bowiem art. 1 tej ustawy każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie (ust. 1). Przepisy ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw określających odmienne zasady i tryb dostępu do informacji będących informacjami publicznymi (ust. 2). Natomiast art. 6 cytowanej ustawy wymienia (choć nie jest to katalog zamknięty) kategorie informacji publicznej, które na mocy prawa podlegają udostępnieniu. Powyższa argumentacja znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 19 grudnia 2002 r. stwierdził, że sprawa dotycząca stosowania prawa w indywidualnej

sprawie z zakresu administracji publicznej nie ma charakteru informacji publicznej [podkreślenie GİODO].

Brak jest również podstaw prawnych do rozstrzygania w trybie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej żądania Skarżącego wskazanego w pkt 2 jego wniosku, bowiem środki zwalczania bezczynności organu administracyjnego określone zostały w art. 37 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej Kpa. Jak stanowi art. 37 § 1 Kpa, na niezakołatwienie sprawy w terminie określonym w art. 35 Kpa, na który powołuje się Skarżący formułując niniejsze żądanie, lub ustalonym w myśl art. 36 Kpa stronie służy zażalenie do organu administracji publicznej wyższego stopnia.

Odnosząc się natomiast do żądań Skarżącego podniesionych w ww. pkt 3 i 4 jego wniosku, wskazać należy, że ustawodawca w cytowanym wyżej przepisie art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej przyznał prymat obowiązującym już ustawom określającym szczególny, a więc odrębny od przewidzianego w tej ustawie tryb dostępu do informacji publicznej. Jak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 czerwca 2006 r. „(...) jeżeli obowiązują odmienne regulacje ich [informacji będących informacjami publicznymi – przyp. GİODO] udostępniania, będą one miały pierwszeństwo przed ustawą o dostępie do informacji publicznej. Zawarte w art. 1 ust. 2 ustawy sformułowanie »nie naruszają« rozumieć należy, iż ustawa o dostępie do informacji publicznej nie może naruszać przepisów innych ustaw odrębnie regulujących zasady ich udostępniania”. Taką odrębną regulacją ustawową jest Kodeks postępowania administracyjnego, a w szczególności przepisy art. 73 i 74 Kpa, określające jawność postępowania i tryb (sposób) dostępu stron lub innych uczestników postępowania do akt w postępowaniu administracyjnym

Zgodnie z art. 73 Kpa w każdym stadium postępowania organ administracji publicznej obowiązany jest umożliwić stronie przeglądanie akt sprawy oraz sporządzanie z nich notatek i odpisów (§ 1). Strona może żądać uwierzytelnienia sporządzonych przez siebie odpisów z akt sprawy lub wydania jej z akt sprawy uwierzytelnionych odpisów, o ile jest to uzasadnione ważnym interesem strony (§ 2). Natomiast art. 74 Kpa stanowi, że przepisu art. 73 nie stosuje się do akt sprawy, objętych ochroną tajemnicy państwowej, a także do innych akt, które organ administracji publicznej wyłączy ze względu na ważny interes państwowy (§ 1). Odmowa umożliwienia stronie przeglądania akt sprawy, sporządzania z nich notatek i odpisów, uwierzytelnienia takich odpisów lub wydania uwierzytelnionych odpisów następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie (§ 2).

Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu, głównym celem art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej jest „zabezpieczenie przed wkraczaniem w obszary wcześniej dostatecznie uregulowane. Powodowałoby to bowiem dublowanie się istniejących rozwiązań i mogłoby

prowadzić do paraliżu uprawnień informacyjnych (...)” (M. Jabłoński, J. Wygoda, *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, Wrocław 2002, s. 22).

Ponadto na odmienny tryb rozpatrywania wniosków o udostępnienie akt postępowania administracyjnego zależy od tego, czy wniosek pochodzi od strony postępowania (uczestników postępowania), czy też innych podmiotów, zwraca uwagę w swoim orzecznictwie Naczelny Sąd Administracyjny. W wyrokach z dnia 30 października 2002 r. NSA wskazał, że ustawa o dostępie do informacji publicznej odnosi się również do spraw indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej, o ile z żądaniem występują osoby niebędące stronami, a więc nie dysponując odrębnym trybem dostępu na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej (cyt. za: M. Jaśkowska, *Dostęp do informacji publicznych w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego*, Toruń 2002, s. 53).

Z przytoczonych wyżej względów należy stwierdzić, że wniosek Skarżącego nie może zostać zrealizowany w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, gdyż dostęp do akt postępowania administracyjnego, którego jest on stroną, odbywa się na zasadach określonych w art. 73 i 74 Kpa, a nie na ogólnych zasadach określonych przepisami ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej w związku z art. 127 § 3 Kpa oraz art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).